

Ἐάν κρίνο βλέπει το
Ἐ τ' ἄνθια γερμένο,
Τὸ φιλεῖ τρέμωντας
Ἄποθαμμένο.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Προχθές, κατὰ τὰς 10 τῆς νυκτός, ὁ κ. Π* ἐπιβαίνει ἀμαξῆς ἐν σπουδῇ λέγων πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς ὄρισμένον μέρος. Καθ' ὁδὸν ὁ Π* παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔχει λεπτὸν ἐπάνω του νὰ πληρώσῃ τὸ ἀγώγιον. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του προστρέχει εἰς εὐφυῆ μέσον, ἵνα ἀπαλλαχθῇ τοῦ ἀμαξηλάτου.

Ἄμα φθάσας εἰς τὸ μέρος ὅπου ἤθελε, καταβαίνει τῆς ἀμαξῆς καὶ ἀποτείνόμενος πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην.

— Δὲν μοῦ δίνεις, σὲ παρακαλῶ, ἓνα σπύρτο νὰ ἰδῶ ναῦρω μιὰ λίρα πού μοῦπεςε μέσ' ἑς τὰμάξι;

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ ἀμαξηλάτης :

— Καὶ ποῦ νὰ τὸ βρῶ τώρα τὸ σπύρτο; Ἄφησε, τῇ βρίσκω γὰρ τὴ λίρα, καὶ σοῦ δίδω τὰ ρέστα ἂν σὲ ξαναἰδῶ.

Καὶ μαστίσας τοὺς ἵππους του γίνεταί ἄφαντος.

* * *

Τὸ πλήρωμα ναυαγήσαντος πλοίου εἶχε κατορθώσει νὰ περισωθῇ ἐντός μιᾶς λέμβου, δι' ἧς προσήγγισεν εἰς ἄγνωστὸν τινα χώραν. Οἱ ναυαγοὶ κατ' ἀρχὰς ὑπέθεσαν τὸν τόπον ἀκατοίκητον, ἀλλὰ μετὰ τινα αὐτῶν περιπλάνησιν αἰφνης ἀπαντῶσι τινὰ ἀπηγγονισμένον.

— Παιδιά, φωνάζει τότε εἰς αὐτῶν, εὐρισκόμεθα σὲ τόπο πολιτισμένο!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δὲν δύναται τις νὰ κάμνῃ καλὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, δύναται ὅμως νὰ ἐπιδεικνύῃ πάντοτε καλοσύνην.

Τὰ ὄτα τοῦ περιέργου ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς σικύας (βεντούζας,) αἵτινες ἔλκουσι πρὸς ἑαυτὰς πᾶν ὅ,τι κακὸν ἐν τῷ ἄλματι.

Ἐν πνευματώδῃ ἀνθρώπῳ εἶνε μηδὲν, ἂν δὲν συνενοῖ μετὰ τοῦ πνεύματος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χαρακτῆρος.

Δυσκολώτερον εἶνε νὰ διατηρήσῃ τις τοὺς φίλους ἢ νὰ ἀποκτήσῃ τοιοῦτους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σκηναὶ ἐν Ἀμερικῇ. — Οἱ ἀδελφοὶ Barber, υἱοὶ στρατιώτου φονευθέντος ἐν πολέμῳ, ἀνατραφέντες ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν ὀρφανοτροφείῳ, ἐλυμαίνοντο ἀπὸ πολλοῦ τὰς πολιτείας Κανσας, Ἰλλινόα καὶ Ἰόβα, φονεύοντες, διακράζοντες, τρόμον ἐνσπείροντες καθ' ὅλην τὴν χώραν. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1882 εἶχον φονεῦσαι ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον καταλαβόντα ἐπ' αὐτοφῶρα αὐτοὺς καὶ θέλοντα νὰ τοὺς συλλάβῃ. Ἐκτοτε ἡ δικαιοσύνη μάτην ἠγωνίσθη νὰ συλλάβῃ τοὺς δύο φοβεροὺς ληστές.

Τὴν 23 παρελθόντος Ἰουνίου οἱ ἀδελφοὶ Barber ἦλθον νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς ἑπαυλιανὴν κειμένην 15 μίλια μακρὰν τῆς μικρᾶς πόλεως Βαρβελεύ, ἐν τῇ πολιτείᾳ Ἰόβα. Ἐκρούθησαν ἐν τῷ χόρτῳ καὶ τὴν ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν ἑπαυλιανὴν ὅπως ζητήσωσι τροφήν. Οἱ ἄποικοι ἀνεγνώρισαν παραχρῆμα τοὺς δύο ληστές, καὶ ἐνῶ τινὲς μετέβησαν πρὸς αἰτήσεις ἐπικουρίας, οἱ λοιποὶ συνδιελέγοντο πρὸς αὐτοὺς φιλίως. Ἰκανοὶ γείτονες προσέδραμον, ἀλλ' εἰς αὐτῶν ἀσυνέτως ἀνέκραξεν ἅμα εἰσελθόν : « Σὺς συλλαμβάνομεν! ». Τότε οἱ ἀδελφοὶ Barber διὰ τῶν πολυκρότων αὐτῶν ἐφόνευσαν καὶ ἐτραυματίσσαν πολλοὺς ἐν τούτοις οἱ ἄποικοι κατώρθωσαν νὰ δεσμεύσωσι καὶ ἀγάγωσιν αὐτοὺς εἰς Βαρβελεύ. Ἡ εἰδήσις τῆς συλλήψεως τῶν δύο κκυούργων διεδόθη ἐν ἀκαρεῖ καθ' ὅλην τὴν χώραν. Οἱ ἄποικοι σωρηδὸν πανταχόθεν κατηθύθησαν εἰς τὴν πολίχνην ἀπαιτοῦντες ὡς δικαίωμα αὐτῶν νὰ δικάσωσι συνοπτικῶς καὶ θανατώσωσιν αὐτοὺς.

Τὴν 9 μ. μ. πράγματι ὁ ὄχλος εἰσώρμησεν εἰς τὰς φυλακὰς ἐκδιώξας τοὺς φύλακας. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἦσαν κεκλεισμένοι ἐν στερεῇ εἰρηκτῇ ἀλλὰ διὰ σιδηρουργικῶν ἐργαλείων ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐθραύσθη ἡ σιδηρὰ αὐτῆς θύρα. Οἱ λησταὶ ἤχθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἐκεῖ δ' ἐζήτησαν ὡς ἐσχάτην χάριν ν' ἀποτεινωσὶ λέξεις τινὰς πρὸς τὸ πλῆθος. Ἡ χάρις τοῖς ἀπενεμήθη καὶ ὁ πρεσβύτερος τῶν δύο ἀδελφῶν, εἰκοσιπενταετής, ἐκαυχῆθη ὅτι ἐφόνευσεν ἱκανοὺς ἀποίκους, ὁ δὲ νεώτερος, εἰκοσιτρετῆς, παρεκάλεσε τοὺς δημίους νὰ τὸν κρεμάσωσιν « μετὰ καλὸν τρόπον ». Καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλον ν' ἀνελθῆσθωσιν εἰς τὴν ἀγχύνην, ὁ δήμαρχος παρενέβη καὶ ἀπήτησεν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, ἢ θανάτωσις νὰ γείνη ἐκτὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως. Ἡ ἀπαίτησις του εἰσακούσθη καὶ οἱ καταδικοὶ ἤχθησαν εἰς τὴν πεδιάδα ὑπὸ τῶν προθύμως ἀναλαβόντων τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατώσεως ἐσαμάτησεν ὑπὸ δένδρον τι, καὶ παρεχώρησεν λεπτά τινα εἰς τοὺς καταδικάτους ὅπως προσευχηθῶσιν, ἀλλ' οὗτοι ἠρνήθησαν ζητή-